

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2023

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ΄ ΛΟΥΚΑ (Λουκ. ιη΄ 18 - 27)
26 Νοεμβρίου 2023

Στὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα ἀκούσαμε σήμερα, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὅτι ἐνας νέος μὲ πινευματικὲς ἀναζητήσεις πλησίασε τὸν Ἰησοὺν Χριστό. Ἐθεσε στὸν Κύριο τὸ ἑρώτημα πῶς νὰ κερδίσει τὴν αἰώνια ζωή. Φαίνεται ὅτι σκεπτόταν κάπως διαφορετικὰ ἀπ’ τὸν ἄφορονα πλούσιο τῆς προηγουμένης Κυριακῆς, ὁ ὅποιος παρουσιάζει νοοτροπία σημερινοῦ ἀνθρώπου. Ὁ εὐσεβὴς νέος δείχνει νὰ εἴναι παραδοσιακός, μὲ πινευματικὰ ἐνδιαφέροντα, ἡ ἑρώτηση γιὰ τὴν αἰώνια ζωὴν μαρτυρεῖ ὅτι τουλάχιστον πιστεύει ὅτι ὑπάρχει αὐτὴ ἡ αἰώνια ζωή.

Ο Χριστὸς ἀπάντησε ὅτι χρειάζεται νὰ τηρεῖ τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ εὐσεβὴς νέος ἀμέσως διαβεβαίωσε τὸν Κύριο ὅτι ἀπ’ τὴν ονειρική του ἡλικία ἔχει ἐπιτύχει αὐτὸν τὸν στόχο. Ο Χριστὸς ἀναγνώρισε τὴν εἰλικρίνειά του καὶ τὴν συνέπειά του στὴν προσπάθειά του νὰ ζήσει σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Γι’ αὐτὸν στὴν δεύτερη ἑρώτηση τοῦ εὐσεβοῦς νέου, ὁ ὅποιος ζήτησε ἀπ’ τὸν Χριστὸν νὰ τοῦ ὑποδείξει κάποιο δυσκολότερο πινευματικὸ στόχο, ὁ Κύριος ζήτησε ἀπ’ αὐτὸν νὰ Τὸν ἀκολουθήσει ὡς μαθητής Του, ἀφοῦ προηγουμένως πουλήσει τὴν περιουσία του καὶ μοιράσει τὰ χρήματά του στοὺς φτωχούς.

Ο εὐσεβὴς νέος δυσαρεστήθηκε ἀπ’ τὴν ἀπαίτηση τοῦ Χριστοῦ, ἐπειδὴ ἥταν ἔξαρτημένος ἀπ’ τὰ ὑλικὰ ἀγαθά. Ή ἀποχώρησή του ἀπ’ τὸν διάλογο μὲ τὸν Χριστὸν ἀποδεικνύει ὅμως καὶ κάτι ἄλλο: ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ εἴναι τόσο κατηγορηματικὸς στὴν ἀρχική του διαβεβαίωση ὅτι ἀπ’ τὴν ονειρική του ἡλικία ἔχει κατορθώσει νὰ τηρεῖ τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ. Δὲν ἔπρεπε νὰ ἔχει τόση αὐτοπεποίθηση σὲ ἐνα τέτοιο θέμα, δηλαδὴ στὴν σχέση πρὸς τὸν Θεό.

Στὰ ἀνθρώπινα πράγματα τῆς καθημερινῆς ζωῆς ἰσχύει ἐνας γενικὸς κανόνας, ὅτι δὲν προοδεύουν οἱ ἀνθρωπoi ὅταν νομίζουν ὅτι γνωρίζουν τὰ πάντα. Καὶ στὴν πινευματικὴ ζωὴ ἡ αὐτοεξέταση δείχνει τὴν πραγματικὴ μας πινευματικὴ κατάσταση, τὴν ὁποία φροντίζουμε ἐπιμελῶς νὰ ἀποκρύπτουμε ἀπ’ τὴν συνείδησή μας καὶ ἀπ’ τὰ μάτια τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Πολλὲς φορὲς αὐτὸν τὸ αἰσθημα αὐτοδικαιώσεως ἐκδηλώνουμε ἐνώπιον τοῦ πινευματικοῦ κατὰ τὴν ἔξομολόγηση, ὅταν ἴσχυριζόμαστε ὅτι δὲν ἔχουμε ἀμαρτίες καὶ ζητοῦμε ἀπ’ αὐτὸν τὴν ἀνάγνωση τῆς συγχωρητικῆς εὐχῆς, χωρὶς νὰ ἔχουμε στὴν πραγματικότητα ἔξομολογηθεῖ.

Ό εύσεβης νέος ἔπρεπε νὰ εῖναι τουλάχιστον ἐπιφυλακτικὸς στὴν ἀπάντησή του πρὸς τὸν Χριστό. Καὶ πρὶν ἀπ' αὐτό, χρειαζόταν νὰ εῖναι σὲ διαρκὴ πνευματικὴ ἐγρήγορση. Στὸν ἐσωτερικὸν διάλογο μὲ τὴν ψυχή του ἔπρεπε νὰ θέτει συνεχῶς τὰ ἐρωτήματα: μήπως ἔχω παραλείψει κάτι ἀπ' τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ; μήπως κάτι δὲν ἀρέσει στὸν Θεὸν ἀπ' αὐτὰ ποὺ σχεδιάζω καὶ πράττω στὴν ζωή μου; Ἔπρεπε νὰ γνωρίζει ὅτι ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουμε δικαίωμα ἐπιλογῆς ποιὲς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ θὰ ἐφαρμόζουμε καὶ ποιὲς ὅχι. Ἔπρεπε νὰ γνωρίζει ὅτι δὲν ἔχει σημασία πῶς ἐμεῖς κρίνουμε τὸν ἑαυτό μας, ἀλλὰ τὸ πῶς μᾶς βλέπει ὁ Θεός. Ἔπρεπε νὰ γνωρίζει ὅτι εἶναι «ἐπικατάρατος» ἐκεῖνος ποὺ μὲ ἀμέλεια ἐκτελεῖ τὰ ὅποιαδήποτε καθήκοντά του πρὸς τὸν Θεό.

Ό εύσεβης νέος εἶχε σὲ μεγάλο βαθμὸν λαθεμένη τοποθέτηση στὸ θέμα τῆς τηρήσεως τῶν ἐντολῶν καὶ τῶν σχέσεων τοῦ ἄνθρωπου μὲ τὸν Θεό. Καὶ τὸ κεντρικὸν λάθος του ᾔταν ὅτι ἔβλεπε τὴν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ ὡς ἔνα νομικὸν καθῆκον, ὡς κάτι ἀνάλογο μὲ τὶς ὑποχρεώσεις τῶν πολιτῶν ἀπέναντι στοὺς κρατικοὺς νόμους. Μέσα στὶς ἐντολὲς ὅμως κρύβεται ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸ ὀξυγόνο τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Αὐτὴν ἐπιζητοῦμε καὶ μὲ αὐτὴν θὰ προχωρήσουμε ἀπ' τὴν μία κορυφὴ στὴν ἄλλη, σὲ μία ἀνοδικὴ πορεία χωρὶς τέλος.

Ό Θεὸς εἶναι ἄπειρος, οἱ ἐντολές Του εἶναι ὄπωσδήποτε τέλειες, ἐμεῖς ὅμως εἴμαστε ἄνθρωποι σχετικοί. Ἄλλωστε ζοῦμε καὶ σὲ ἔνα συγκεκριμένο πλαίσιο. Ἡ γενικὴ πρόσκληση πρὸς ὅλους γιὰ τὴν ἀγιότητα εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθεῖ μέσα ἀπὸ διαφορετικοὺς τρόπους γιὰ τὸν καθένα, ἀναλόγως πρὸς τὴν εἰδικὴ κλήση του.

Οἱ ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ δρόμος καὶ ὅχι ὁ προορισμός, εἶναι τὸ μέσον καὶ ὅχι ὁ σκοπός. Σκοπός τους εἶναι νὰ μᾶς ὀδηγήσουν στὸν Θεὸν καὶ νὰ μᾶς βοηθήσουν νὰ παραμείνουμε στὸν σωστὸν δρόμο μὲ ἀσφάλεια, ὅπως καὶ στὸ ὀδικὸν δίκτυο πρέπει νὰ ὑπάρχουν οἱ κατάλληλες πινακίδες καὶ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα προστατευτικὰ μέτρα γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῶν ὀδηγῶν καὶ τῶν ἐπιβατῶν.

Ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ πρέπει νὰ γίνεται μὲ ταπεινὸν φρόνημα. Ο Ἱδιος ὁ Χριστὸς εἶπε σὲ ἄλλη περίπτωση ὅτι «κι ἀν ἀκόμη ἔχουμε ἐφαρμόσει μὲ ἀπόλυτη ἀκρίβεια ὅλες τὶς ἐντολές, καὶ πάλι εἴμαστε «δούλοι ἀχρεῖοι». Καὶ δὲν χρειάζεται νὰ νομίζουμε ὅτι ἔχουμε ἐπιτύχει κάτι σπουδαῖο, ὅταν ἀπλῶς ἔχουμε ἐπιτελέσει τὸ αὐτονόητο καθῆκον μας». Ἄν δὲν αἰσθανόμαστε αὐτό, τότε ἡ σχέση μας μὲ τὸν Θεόν ἐκπίπτει σὲ συναλλαγὴ ἐμπορικοῦ χαρακτήρα.

Ἄν εἴμαστε σὲ ἐπαγρύπνηση, θὰ ἔχουμε μετάνοια. Καὶ ἀν καλλιεργοῦμε τὴν ταπείνωση, θὰ δεχόμαστε τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, ὥστε ὁ ἀγώνας μας νὰ μὴν ἀποβαίνει μάταιος.

[dkpdf-button]